

Arrest

nr. 308 265 van 13 juni 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 1 december 2021 dient de verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van de verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 15 juni 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op het CGVS wordt de verzoeker gehoord op 18 april 2023.

1.3. Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 26 mei 2023 aan de verzoeker ter kennis gebracht middels een ter post aangetekende zending. Het betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

P., S. R.
Nationaal nummer: (...)
CG nummer: (...)
DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 01/12/2021
Overdracht CGVS: 15/06/2022

U werd gehoord op 18 april 2023 van 8u47 tot 11u25 op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Loobuyck loco meester Chatchatrian, was aanwezig vanaf 9u03 tot het einde van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en u bent van origine Pashai. U bent moslim en bent afkomstig van het dorp Kuhnah Deh/Zor Kalay gelegen in het district Kuzkunar van de provincie Nangarhar. U bent geboren op 30 juni 2004. In Afghanistan was u student en daarnaast werkte u ook in de landbouw. Uw vader heeft eerst voor drie jaar bij het Afghaanse Nationale leger (ANA) gewerkt en dan voor vier jaar bij de politie. Toen hij bij de politie werkte, werkte hij als lijfwachter van de provinciegouverneur in het provinciehuis. Uw maternale oom, R., werkte voor elf jaar bij de 02 eenheid in Jalalabad waar hij samenwerkte met de Amerikaanse troepen. Hij woonde ook samen met u in jullie huis in Afghanistan. Ongeveer drie jaar voor het persoonlijk onderhoud, omstreeks april 2020, kreeg u thuis een dreigbrief. Zes maanden later, dus ongeveer in oktober 2020, toen uw vader op verlof kwam en op de velden aan het werken was, is hij vermoord door de taliban. Ongeveer 10 dagen na de dood van uw vader bent u begonnen met de documenten aan te vragen bij de overheid voor een financiële compensatie voor het overlijden van uw vader. Een maand na het overlijden van uw vader kwamen de taliban langs bij u thuis. U was toen niet thuis. De taliban dachten dat u in de plaats ging werken van uw vader omdat u toen in het provinciehuis was voor de martelaarsdocumenten van uw vader. Toen u terug thuis kwam, vertelde uw moeder aan u dat de taliban waren langsgeslagen en dat ze vroegen naar u. Uw moeder bracht hiervan ook uw maternale oom op de hoogte. Toen zei uw maternale oom dat het beter was voor u dat u het land verliet. Twee of drie dagen later verliet u Afghanistan. U verliet het land ongeveer eind 2020. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Roemenië en Duitsland tot u op 29 november 2021 in België toekwam. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) registreerde uw verzoek tot internationale bescherming op 1 december 2022. Tijdens de machtsovername is uw maternale oom geëvacueerd uit Afghanistan en hij is nu in Amerika met zijn familie. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: foto's van het werk van uw maternale oom, de originele badge van het werk van uw vader, de originele bankkaart van uw vader, de originele kaart van uw vader van bij het leger, het originele papier dat op de locker hing van uw vader bij het leger, originele certificaten van uw vader, uw originele taskara, het originele rekruteringsdocument van uw vader en foto's van u en uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan uit vrees gedood te worden door de taliban.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Om te beginnen moet worden vastgesteld dat ook al wordt geloof gehecht aan het profiel van uw vader en maternale oom, dat het loutere gegeven dat familieleden actief zouden zijn geweest bij respectievelijk het ANA en bij de 02 eenheid in Jalalabad onvoldoende is om een gegronde vrees of een reëel risico aannemelijk te maken. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023

<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023> blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw vader en maternale oom aannemelijk is. Uw vader is ongeveer in oktober 2020 vermoord en uw maternale oom is na de machtsovername geëvacueerd naar Amerika (CGVS, p. 6 en 7).

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van vroegere leden van het ANA en van de 02 eenheid in Jalalabad die samenwerkten met Amerikaanse troepen is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U dient dit risico in concreto aan te tonen. U blijft wat dat betreft in gebreke aangezien u er niet in geslaagd bent de door u aangehaalde vervolgingsfeiten jegens u en uw familieleden aannemelijk te maken:

Ten eerste is er een ernstige omissie die afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U haalt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat de taliban een huisbezoek hebben gebracht (CGVS, p. 11). Toen uw maternale oom van dit huisbezoek op de hoogte werd gebracht, besloot hij dat u Afghanistan moest verlaten (CGVS, p. 11 en 19). Over dit huisbezoek repte u met geen woord bij de DVZ (CGVS, Vragenlijst DVZ, punt 5). Geconfronteerd met deze opmerkelijke omissie verklaarde u dat u werd gevraagd om een korte samenvatting te geven bij de DVZ en u geen details mocht uitleggen (CGVS, p. 18). Deze uitleg is echter niet afdoende aangezien het huisbezoek de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit uw land van herkomst waardoor dus kan verwacht worden dat u dit vermeld bij de DVZ. U vermeldde bovendien in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u bij uw eerste interview bij de DVZ al de essentiële elementen heeft kunnen aangeven waarom u Afghanistan heeft verlaten en dat het verslag na uw interview daar voor u werd voorgelezen waardoor u toen al de kans had om deze omissie recht te zetten (CGVS, p. 3 en 4). Het feit dat u het bij de DVZ niet heeft vermeld en hiervoor geen plausibele uitleg verschaft, doet vraagtekens rijzen bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede haalt u aan dat er zes maanden voor de dood van uw vader een dreigbrief was toegestuurd van de taliban, maar u laat na deze voor te leggen (CGVS, p. 17). Hiernaar gevraagd verklaart u dat uw oom deze dreigbrief heeft en dat uw maternale oom een kopie ging opsturen (CGVS, p. 17). Het is bevreemdend dat uw oom dit tot op heden nog niet heeft gedaan waardoor twijfels ontstaan over het bestaan van de dreigbrief.

Ten derde kennen de door u beweerde vervolgingsfeiten een weinig aannemelijk verloop. Over het huisbezoek van de taliban verklaart u dat de taliban toen vroegen naar u en uw maternale oom (CGVS, p. 18). Jullie waren beide toen niet thuis dus gevraagd naar hoe het gesprek is afgelopen verklaart u dat de taliban zomaar vertrokken, zonder meer te zeggen (CGVS, p. 18 en 19). Het is weinig aannemelijk dat indien de taliban daadwerkelijk naar u en uw maternale oom op zoek waren, ze zomaar vertrekken indien ze vaststellen dat jullie niet thuis waren zonder hier eisen of vervolgafspraken aan te verbinden. Bovendien is het opmerkelijk dat ondanks de ganse familie werd genoemd in de dreigbrief van de taliban, de taliban niets ondernemen tegen de andere familieleden op het moment dat ze langskomen bij u thuis en dus wel de kans hadden hiertoe (CGVS, p. 11). Hierbij aansluitend is het ook merkwaardig dat de taliban nadien nooit meer terugkomen en uw familie nooit meer hebben benaderd (CGVS, p. 19), ook al konden ze u en uw oom dus niet aantreffen bij het huisbezoek en moesten ze onverrichter zake afdruppen.

Ten vierde dient de desinteresse van uw kant wat betreft uw maternale oom worden aangestipt. Zo komt uw maternale oom na het overlijden van uw vader naar huis van zijn werk bij het Amerikaanse leger om u uit Afghanistan te brengen (CGVS, p. 21). Gevraagd of uw maternale oom na uw vertrek nog eens naar huis is gekomen op verlof, geeft u aan dit niet te weten (CGVS, p. 21). U haalt aan dat u er niet naar heeft gevraagd en dat uw oom er zelf niets over heeft gezegd (CGVS, p. 21). Dit is hoogst opmerkelijk aangezien u nog altijd wel contact heeft met uw maternale oom (CGVS, p. 16) en er een lange periode is tussen uw vertrek, ongeveer in december 2021 en de evacuatie van uw oom uit Afghanistan na de machtsovername. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bedreigingen door onder andere het werk van zijn oom, mag minstens verwacht worden dat hij moeite doet om ook na zijn vertrek op de hoogte te blijven van verdere ontwikkelingen in de situatie die aanleiding gaf tot zijn eigen vertrek. Een dergelijke desinteresse ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Uw eigen vrees wordt bovendien verder gerelativeerd doordat uw familie verder ongemoeid en zonder noemenswaardige problemen in het thuisdorp kunnen verblijven. U heeft immers sinds uw vertrek niets gehoord over concrete problemen, maar verklaart dat uw familie niet met u praat over de problemen die er nu zijn (CGVS, p. 19). Het is echter weinig aannemelijk dat uw familieleden u niet zouden willen inlichten over hun situatie. Er kan vanuit worden gegaan dat indien uw familieleden zich in een problematische situatie

bevinden met de taliban, u dit zou moeten weten. Uit niets blijkt dus dat de taliban nog op zoek naar u zouden zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen, maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security

Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De documenten van het werk van uw oom en vader dienen als staving van hun tewerkstelling bij respectievelijk de 02 eenheid in Jalalabad waar hij samenwerkte met Amerikaanse troepen en het ANA, maar zoals hierboven aangehaald wordt deze tewerkstelling niet betwist. De foto's van u en uw vader staven de familieband van u en uw vader, maar ook dit wordt niet betwist. Uw originele taskara zegt hooguit iets over uw identiteit en nationaliteit, maar deze staat op zich ook niet ter discussie.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die uw advocate aan het CGVS overmaakte op 26 april 2023 niet in staat zijn op de beoordeling van uw verzoek om te buigen. Deze omvat namelijk slechts enkele correcties over de naam van uw district, de schrijfwijze van uw school en de naam van het district waar uw vader eerst geleverd was, maar blijkt dat deze geenszins inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen omvatten. Uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen aldus niet leiden tot een andere oordeelsvorming aangaande uw nood om internationale bescherming.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365)

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

De verzoeker zet in het verzoekschrift de volgende middelen uiteen:

"II.1. Enig middel

*Schending van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van
behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel
van behoorlijk bestuur.*

II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens dat zij geen geloof hecht aan de vervolging van verzoekende partij en haar familie door de Taliban:

[...]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Hoewel zij niet betwist dat de vader en oom van verzoekende partij lid waren van de ANSF en gevaar liepen, meent ze dat verzoekende partij geen gevaar loopt. Verzoekende partij merkt op dat zij op de DVZ amper de kans kreeg om haar relaas te doen en telkens werd onderbroken met de mededeling dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om in detail te treden. Op vraag van de DVZ-medewerker heeft zij dan slechts de hoofdaanleiding van haar vertrek aangehaald en alles zeer kort samengevat. Dit verklaarde zij ook meteen aan het begin van het onderhoud, zoals bevestigd door verwerende partij:

[...] (p. 4, CGVS)

Het is aldus omwille van de modus operandi van verwerende partij dat essentiële details ontbreken in het eerste gehoor. Verwerende partij gebruikt dit vervolgens als argument en houdt geen rekening met de verklaringen van verzoekende partij en de voogd. Dit is bijzonder onredelijk.

II.1.2. Verwerende partij gaat als volgt verder:

[...]

Verzoekende partij kan niet meer doen dan vragen aan haar maternale oom vragen om die brief te leveren, hetgeen zij doet:

[...] (p. 17, CGVS)

Zij heeft dus alle inspanningen geleverd die mogelijk waren om dit te bekomen, doch heeft haar oom nagelaten dit over te maken. Het is vervolgens onbillijk van verwerende partij om het verzuim van haar oom aan verzoekende partij te verwijten.

II.1.3. Ten derde stelt verwerende partij dat het verloop van de vervolgingsfeiten niet aannemelijk is:

[...]

Verzoekende partij merkt op dat zij niet thuis was toen de Taliban langskwamen en enkel haar grootmoeder, moeder en jongere broers aanwezig waren. Zij kan bijgevolg enkel navertellen wat zij heeft gehoord over het huisbezoek van de Taliban. Het is in dit opzicht niet opmerkelijk dat de Taliban geen actie ondernamen daar er enkel vrouwen en jonge kinderen thuis waren en de Taliban hen gerust laten:

[...] (p. 18, CGVS)

Bovendien zijn de Taliban onvoorspelbaar en bestaat er geen draaiboek waarin hun werkwijze is uiteengezet. De onaannemelijke gedragingen van de Taliban kunnen aldus niet aan verzoekende partij worden verweten. Wat betreft de benadering van de Taliban na het vertrek van verzoekende partij, besluit de verwerende partij ten onrechte dat de Taliban nooit meer zijn teruggekomen. Immers, zij verklaarde tijdens haar groot onderhoud het volgende:

[...] (p. 19, CGVS)

Verzoekende partij vermoedt dat de Taliban wel nog zijn langs geweest, maar dat haar moeder niets vertelt om verzoekende partij geen stress te bezorgen in deze moeilijke tijden. Zij is namelijk nog jong en helemaal alleen in het buitenland. Het ontbreekt verwerende partij duidelijk aan inlevingsvermogen.

II.1.4. Ten slotte stelt verwerende partij het volgende:

[...]

Verwerende partij laat opnieuw na om verzoekende partij haar persoonlijke omstandigheden in acht te nemen. Zij is nog jong, heeft haar vader verloren en heeft hier geen familieleden ter ondersteuning.

Zij heeft dan ook andere dingen aan haar hoofd en is niet gefocust op het persoonlijk vluchtverhaal van haar oom. Immers, hij werd geëvacueerd en bevindt zich nu veilig in Amerika. Hij zelf gaf verder geen details over enige incidenten aan verzoekende partij. Verwerende partij verwijt de desinteresse van haar oom aan verzoekende partij en zoekt aldus spijkers op laag water teneinde een negatieve beslissing te kunnen nemen. Dit is absoluut niet aanvaardbaar.

Wat betreft de woonplaats van de resterende familieleden van verzoekende partij, merkt zij op dat enkel nog haar moeder en jongere broers zijn overgebleven. Zoals infra onder II.1.3. uiteengezet, laten de Taliban vrouwen en kinderen eerder gerust. Bovendien benadrukt verzoekende partij andermaal dat zij niet weet of de Taliban nog langskomen of niet gezien de familie hierover niets wilt vertellen aan verzoekende partij.

II.1.5. Verzoekende partij meent aldus dat verwerende partij bijzonder onredelijk en onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus heeft geweigerd.

Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd door de Taliban.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden.

II.2. Tweede middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

II.2.1. Verzoekende partij meent dat zij in hoofddeel in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, gezien de huidige ontwikkelingen in Afghanistan.

Subsidiair; meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij zal hieronder uitvoering haar standpunt uiteenzetten.

II.2.2. Verzoekende partij wenst hieronder uiteen te zetten waarom het voor haar onmogelijk is om terug te keren naar om het even waar in Afghanistan (en zij aldus als vluchteling moet worden erkend).

De situatie in Afghanistan is sinds 2021 drastisch veranderd. Het land is volledig onder de macht en de controle van de Taliban. Verzoekende partij kan zich nergens op een veilige manier vestigen.

In de nasleep van de terugtrekking van de internationale troepen uit Afghanistan is de veiligheids- en mensenrechtensituatie over heel Afghanistan grondig gewijzigd.

Op 15 augustus 2021 ontvluchtte president Ashraf Ghani Kabul, terwijl de Taliban het presidentieel paleis overnam en het herstel van het Islamitisch Emiraat in Afghanistan aankondigde. Het land is nu volledig in handen van de Taliban en er wordt een enorm streng islamitisch beleid gehanteerd (zie infra).

Verschillende geanalyseerde objectieve landenrapporten geven aan dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de Taliban tegen onder andere 'verwesterde Afghanen' die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Afghanen die beschouwd worden als 'verwesterd' lopen immers het risico bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de Taliban, op grond van het vermoeden dat zij Westerse waarden hebben geïnternaliseerd of 'vreemdelingen' of spionnen zijn geworden.

Daarnaast is er ook een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het Taliban regime. Een voormalige mensenrechtenactivist getuigde het volgende (eigen onderlijning):

"In the following days, my family and I were in a bad situation. My daughter was acutely ill and was fighting for her life. One day, when I went out to get medicine for my daughter, my nightmare became even worse. I was arrested by the Taliban. They took me to a large house in a remote area and there, I was tortured. They beat me with a pipe and I did not think I would see my family again.

"Because of the chaos of the early days of the Taliban's rule, I was able to escape from their makeshift prison under cover of night after just two days of imprisonment. But, I had received the message loud and clear: I was no longer safe in my own country. After that, I did not dare to show my face in public and I went underground. At that time, I moved somewhere new every few days, not knowing when I might be found." (Zie getuigenis van een mensenrechtenactivist, 13 december 2022, <https://www.lasvolta.it/4854/lifeunder-taliban-rule>)

De precaire en volatiele veiligheids- en humanitaire situatie die reeds jarenlang bestond in Afghanistan, is sinds augustus 2021 alleen maar verergerd.

Daar waar verwerende partij voor de overname van het volledige land door de Taliban meende dat Afghanen afkomstig uit gebieden die onder de controle waren van de Taliban minstens in aanmerking kwamen voor de subsidiaire bescherming, meent zij thans dat dat niet meer het geval zou zijn nu Taliban het in het hele land voor het zeggen heeft.

Uit verschillende objectieve rapporten blijkt dat de reeds erg precaire veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar verslechterd is onder het Talibanbewind. Nathalie Broadhurst, plaatsvervangend permanent vertegenwoordiger van Frankrijk bij de Verenigde Naties uitte haar bezorgdheid via een statement bij de Veiligheidsraad op 20 december 2022 waarin zij de verslechtering van de veiligheidssituatie sinds 2022 (naast veel andere aspecten) aankaartte. Haar statement luidde als volgt (eigen onderlijning):

"(...)" (STATEMENT BY MRS. NATHALIE BROADHURST, DEPUTY PERMANENT REPRESENTATIVE OF FRANCE TO THE UNITED NATIONS, Afghanistan: "The security situation remains a serious concern", 20 december 2022, <https://onu.delegfrance.org/afghanistan-the-security-situation-remains-a-serious-concern>.)

II.2.3 Bijna twee jaar na de machtsovername van de Taliban is de situatie dus desastreus, zoals erkend wordt door verschillende internationale organisaties, waaronder Amnesty International. Nog op 6 maart 2023 sprak de secretaris van Amnesty International, Agnès Callamard, het volgende uit omtrent de huidige mensenrechtensituatie (eigen onderlijning):

"(...)" (Amnesty International, Tijd dat de VN-Mensenrechtenraad voortdurende 'meedogenloze misstanden' van de Taliban in Afghanistan aanpakt, 6 maart 2023, <https://www.amnesty-international.be/nieuws/tijddat-de-vn-mensenrechtenraad-voortdurende-meedogenloze-misstanden-van-de-taliban-in-afghanistanaanpakt>)

De UNHCR bevestigt eveneens de bevindingen over grove mensenrechtenschendingen (eigen onderlijning):

"(...)." (Raad van de Europese Unie, Afghanistan: de reactie van de EU op de crisis, <https://www.consilium.europa.eu/nl/policies/afghanistan-eu-response/>.)

Verder kan verwezen worden naar de opinie van de Raad van de Europese Unie, die eveneens de dramatische verslechtingen anno 2023 aankaart (eigen onderlijning):

"(...)." (Raad van de Europese Unie, Afghanistan: de reactie van de EU op de crisis, <https://www.consilium.europa.eu/nl/policies/afghanistan-eu-response/>.)

Ook ECRE benadrukt in hun working paper van 18 maart 2023 dat de mensenrechtensituatie alleen maar verslechtert, het lijden blijft toenemen alsook dat burgerslachtoffers blijven vallen vanwege de gerichte aanvallen (eigen onderlijning):

"(...)." (ECRE, Working paper on assessing legal grounds for protecting Afghan asylum seekers in Europe, 18 maart 2023, <https://ecre.org/wp-content/uploads/2023/03/ECRE-Working-Paper-Assessing-legalgrounds-for-protecting-Afghan-asylum-seekers-in-Europe-March-23.pdf>.)

Het gaat dan ook niet op te stellen dat de situatie in Afghanistan op heden verbeterd zou zijn. Er is geen enkele garantie op het respecteren van de mensenrechten. Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en tracht ten onrechte de desastreuze situatie in Afghanistan te relativeren.

II.2.4. Deze grove mensenrechtenschendingen worden bewerkstelligd doordat de Taliban een enorm strike interpretatie van de sharia hanteren. Ze hebben immers het oude rechtssysteem afgeschaft en allerlei nieuwe statuten en eigen richtlijnen uitgevaardigd om die strikte interpretatie van de sharia af te dwingen. Sindsdien wordt elke uitdaging voor hun beleid gezien als een uitdaging voor het geloof zelf. Het systeem resulteert in executies en straffen, die volgens UNAMA "wreed, onmenselijk en vernederend" zijn. Binnen enkele dagen na zijn aantreden waren er al verschillende gevallen van ernstige mensenrechtenschendingen, waaronder willekeurige arrestaties, incommunicado-detentie, meldingen van het gebruik van marteling tijdens hechtenis, moorden, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen:

"(...)." (EUAA, 'Country Guidance: Afghanistan', januari 2023, p. 45-46.)

Verzoekende partij kan dan ook onmogelijk terugkeren naar Afghanistan en er een menswaardig leven leiden zonder gevaar voor onmenselijk en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 van het EVRM.

II.2.5 Daarnaast kwam verzoekende partij in België toe op 17 jarige leeftijd, verblijft hier reeds anderhalf jaar en is zij volledig verwesterd. Zij heeft heel vlug Nederlands geleerd en zet zich enorm in voor school. Haar voogd bevestigde dit eveneens:

[...](p. 34, CGVS)

In de huidige omstandigheden maakt dit weldegelijk een belangrijk element uit en vergroot dit de kans aanzienlijk om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Immers, mensen zoals verzoekende partij die reeds geruime tijd in het buitenland verbleven worden door de Taliban als 'verwesterd' beschouwd. Voor personen die als 'verwesterd beschouwd kunnen worden' omdat ze al sinds enige tijd in het buitenland verblijven, is de situatie namelijk erg gevaarlijk geworden. In dit verband wijst de UNHCR op het volgende (eigen vetjes):

"(...)." (UNHCR Position on returns to Afghanistan, Augustus 2021, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/611a4c5c4.html>, 2)

De Hoge Commissaris vraagt uitdrukkelijk om het element van terugkeer uit het Westen en het gevaar dat eruit voortvloeit voor verzoekers grondig in acht te nemen:

"(...)" en "(...)." (GUIDANCE NOTE ON THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF PEOPLE FLEEING AFGHANISTAN – UPDATE I, februari 2023, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2086941/63e0cb714.pdf>.)

Ook Uw raad bevestigde bij arrest dd. 31 maart 2022 dat verwerende partij weldegelijk rekening dient te houden met het argument dat 'verwestering' een bijkomend risico inhoudt voor Afghanen die geruime tijd vertrokken zijn uit Afghanistan:

« 4.4.4. (...) » (RvV, 31 maart 2022, nr. 270 813, https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a270813.an_.pdf)

II.2.6 NANSEN stelt bovendien in haar nieuw rapport dat er geen nauwkeurige en actuele informatie beschikbaar is over terugkeerders naar Afghanistan uit Europa:

(...) NANSEN Note 3-22, Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's, p. 41-42, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/10/NANSEN-Notes-Afghanistan-2022-3-AFGHANISTAN-EEN-ANALYSE-VAN-HET-BESCHERMINGSBELEID-EN-RISICOSBIJ-TERUGKEER-1.pdf>.)

Verwerende partij kan dus bezwaarlijk motiveren dat verzoekende partij geen risico loopt bij terugkeer na verblijf in een Europees land gezien er vrijwel geen enkel geval is van een terugkeer en er geen informatie voorhanden is aangaande hun situatie. Temeer daar de Taliban in het verleden reeds een negatief beeld hadden over dergelijke Afghanen en zij nu een enorm strikt islamitisch beleid hanteren die het Westen volledig afkeuren en zeer strenge straffen opleggen (zie infra).

Daarbovenop hebben Taliban aangekondigd dat asielsezoekers die na afwijzing in Europa zouden worden teruggestuurd naar Afghanistan zouden worden beticht en dat de rechtbank over hun lot zou beslissen:

"(...)." (Un porte-parole taliban affirme que les Afghans expulsés d'Europe seront "traduits en justice" »,

<https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-que-les-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-en-justice>, 31 augustus 2021)

In het rapport van NANSEN wordt tevens gesteld dat de gebeurtenissen in Afghanistan van augustus 2021 een nieuw en bijkomend element vormen die de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, a fortiori voor personen die sinds geruime tijd in België verblijven en als 'verwesterd' beschouwd kunnen worden bij terugkeer naar Afghanistan (los van het persoonlijk relaas van de verzoekende partij). (NANSEN Note, 3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek (oktober 2021), p. 12) (stuk 3)

NANSEN is van mening dat de strikte interpretatie van de sharia onder het Talibanbewind enerzijds een gegronde vrees voor vervolging doet ontstaan in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet (hierna 'Vw.') voor personen die lang in het buitenland verblijven en beschouwd kunnen worden als 'verwesterd' door de Taliban. Anderzijds doet het een reëel risico op ernstige schade ontstaan in de zin van artikel 48/4 Vw. voor burgers die terugkeren om te leven onder het Taliban-bewind, ongeacht een lang verblijf in het buitenland. Hoewel de situatie onstabiel is, blijkt uit objectieve bronnen voldoende dat de veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan erg problematisch is. (ASYLOS, Afghanistan COI Repository, 2022, beschikbaar op <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=e3400d01-e5c8-474b-9473-5ea1ae009109>; Human Rights Watch, "Afghanistan, Events of 2022, beschikbaar op: EASO, "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation, augustus 2022, beschikbaar op:

<https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/afghanistan>.

https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en Amnesty International, Afghanistan 2022, beschikbaar op:

<https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/south-asia/afghanistan/report-afghanistan/>.)

Het is erg moeilijk voor Afghaanse onderdanen om een specifieke vervolging te bewijzen. Enerzijds is de vervolging vaak niet persoonlijk te staven, omdat de vervolgingsfeiten zitten ingebed in de manier waarop de Afghaanse samenleving de Afghaanse burgers behandelt in het algemeen, en er aldus geen specifiek persoonlijk bewijs voorhanden is. Anderzijds is het vaak ook zo dat het voor Afghaanse onderdanen die zijn teruggekeerd uit het Westen gaat om toekomstige vermoedelijke vervolging wegens hun gepercipieerde verwestering, en opnieuw geen bewijs uit het verleden voorhanden is.

Dat uw Raad dit tevens vaststelde in haar arrest dd. 04.06.21:

"(...)" (Zie arrest RVV 255 609 dd. 04.06.21.)

Hieromtrent legt NANSEN uit dat, hoewel vervolging ondergaan in het verleden een vermoeden van toekomstige vervolging doet ontstaan in toepassing van artikel 48/7 Vreemdelingenwet, het geen vereiste betreft. De bewijsstandaard is die van de redelijke waarschijnlijkheid, waarbij de vrees van de verzoekers als gegrond wordt beschouwd indien:

"he can establish, to a reasonable degree, that his continued stay in his country has become intolerable..."

Bovendien zal de vervolging niet beperkt zijn tot specifieke daden, maar in het algemeen vaak een samenloop zijn van verschillende elementen.

Dit is voldoende om de drempel van vervolging te bereiken:

"(...)" (UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op:

<https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-directordepartmentinternational-protection.html>.)

NANSEN komt tot de conclusie dat personen die gedurende lange tijd in het Westen verbleven hebben een specifiek risico op vervolging lopen omwille van gepercipieerde verwestering. De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer an sich. (NANSEN Note, 3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek (oktober 2021), p. 14)

Nansen stelt: p. 15-17 Nansen note

(...)

II.2.7 Verzoekende partij is in Europa verwesterd en loopt het gevaar op vervolging door de Taliban: p. 24 Amnesty International rapport

"(...)"

Verschiedende bronnen tonen aan dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de Taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders. (UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>.)

Er wordt hen dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging.

II.2.8 In een video bevestigde de Taliban hun visie tegenover Westerse ideologieën door te zeggen dat "the Deviants are those who are trained in the poisonous deviant beliefs of atheism, communism, secularism,

democracy and other satanic western and disbelieving ideologies in order to mislead the Muslims with their deviant ideologies.”(B. ROGGIO, “Taliban denounces ‘deviant beliefs,’ including ‘satanic western and disbelieving ideologies’”, 10 juni 2020, <https://www.longwarjournal.org/archives/2020/06/taliban-denounces-deviantbeliefs-including-satanicwestern-and-disbelieving-ideologies.php>)

In het arrest van 27 november 2020 kende Uw Raad de vluchtelingenstatus toe omdat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoeker wordt blootgesteld aan vervolging op grond van een toegeschreven politieke overtuiging.

De RvV bepaalt het volgende: “(...)” (RvV 27 november 2020, nr. 245004.)

Verwestering is per definitie een gegeven dat zich pas afspeelt na het vertrek, dus kunnen er nog geen eerdere vrees of negatieve ervaringen aan gekoppeld worden.

Verzoekende partij is bijna twee jaar in België. Zij is volledig geïntegreerd en deelt enkel nog de Westerse waarden. Er kan geen enkel twijfel bestaan dat verzoekende partij verwesterd is en er een reëel gevaar bestaat in zijn hoofde voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 EVRM in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Zeker aangezien verzoekende partij kans op geseling of zelfs executie loopt ingeval hij zich niet houdt aan de sociale en thans vervreemde normen opgelegd door de Taliban:

« (...) » (Amnesty International Report 2022/23, Afghanistan, <file:///C:/Users/Jainuv%20Din/Downloads/POL1056702023ENGLISH.pdf>.)

II.2.9 Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofdde erkend worden als vluchteling.

II.2.10 Mocht Uw Raad – per impossibile – van mening zou zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

[...]

II.2.14 De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”

3.2. Stukken

De verzoeker heeft bij het verzoekschrift het volgende stuk gevoegd: “NANSEN Note, 3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek (oktober 2021)”.

Op 17 januari 2024 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus”, december 2023;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”, 14 december 2023.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De bevoegdheid van de Raad

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Algemeen kader inzake de bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.3.3. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus, anders dan wat verzoekende partij voorhoudt in het verzoekschrift, dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. De commissaris-generaal heeft bij aanvullende nota van 17 januari 2024 ook de beschikbare objectieve landeninformatie inmiddels geactualiseerd en aangevuld.

De NANSSEN Note 3-21 die de verzoeker bij het verzoekschrift heeft gevoegd, doet hierover niet anders denken.

3.3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde

3.3.6. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Gelet op de stukken van het rechtsplegingsdossier en gehoord de opmerkingen van verzoekers advocaat ter terechtzitting, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De verzoeker is geboren op 30 juni 2004, is Pashai van origine en afkomstig uit het dorp Kuhnah Deh/Zor Kalay in het district Kuzkunar van de provincie Nangarhar. De verzoeker verliet Afghanistan eind 2020, dit is een achttal maanden voor de machtsovername door de taliban. Hij was toen 16,5 jaar oud. De verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vreest te worden gedood door de taliban omwille van zijn familiebanden met personen die in het verleden voor de overheid werkten. Meer bepaald heeft de verzoeker verklaard dat zijn vader zeven jaar voor de nationale veiligheidsdiensten heeft gewerkt: eerst drie jaar voor het Afghaans Nationaal Leger (ANA) en daarna vier jaar bij de politie als lijfwachter van de gouverneur van de provincie Laghman. Hij heeft eveneens verklaard dat zijn maternale oom, R., elf jaar heeft gewerkt bij de 02-eenheid die gestationeerd was in Jalalabad, waar hij samenwerkte met de Amerikaanse troepen. De verzoeker heeft blijkens het administratief dossier stavingstukken bijgebracht die deze tewerkstelling van zijn vader en maternale oom alsook zijn verwantschap met hen beiden, voldoende kunnen ondersteunen. Gelet op verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte stukken wordt eveneens aangenomen dat verzoekers vader in het najaar van 2020 door de taliban werd vermoord en dat verzoekers maternale oom samen met diens gezin bij de machtsovername in augustus 2021 werd geëvacueerd naar de Verenigde Staten. Deze elementen worden ook door de commissaris-generaal uitdrukkelijk aangenomen, hetgeen blijkt uit de volgende motieven van de bestreden beslissing: *“Om te beginnen moet worden vastgesteld dat (...) geloof wordt gehecht aan het profiel van uw vader en maternale oom, (...) (die) actief (...) zijn geweest bij respectievelijk het ANA en bij de 02 eenheid in Jalalabad (...). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw vader en maternale oom aannemelijk is. Uw vader is ongeveer in oktober*

2020 vermoord en uw maternale oom is na de machtsovername geëvacueerd naar Amerika (CGVS, p. 6 en 7)."

In navolging van de commissaris-generaal stelt de Raad vooreerst vast dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de beweerde gebeurtenissen die voor hem de directe aanleiding vormden om Afghanistan te verlaten, met name het huisbezoek door de taliban die actief naar de verzoeker en zijn maternale oom op zoek waren. De Raad stelt hieromtrent onder meer vast dat: (i) de verzoeker pas voor het eerst tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS melding maakt van dit huisbezoek; (ii) het weinig aannemelijk is dat de taliban zonder meer vertrokken toen bleek dat de verzoeker en zijn maternale oom niet thuis waren en (iii) de verzoeker verklaart niet te weten of zijn familie nog problemen heeft gehad met de taliban na zijn vertrek. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze verklaringen vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. De verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen.

Hoewel de verzoeker bij zijn persoonlijk onderhoud inderdaad verklaarde dat hij het huisbezoek niet vermeldde bij het onderhoud op de DVZ omdat hij toen werd gevraagd om enkel een korte samenvatting te geven en niet alles in detail uit te leggen (NPO, p. 18), kon van de verzoeker niettemin worden verwacht dat hij de directe aanleiding voor zijn vertrek wel zou hebben vermeld toen hem bij de DVZ werd gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit het land van herkomst. Dat de verzoeker toen geen melding maakte van het huisbezoek van de taliban, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelt dat dit de directe aanleiding was waarom zijn moeder en maternale oom besloten dat de verzoeker uit Afghanistan moest vertrekken (NPO, p. 11) en dat hij 2-3 dagen na dit huisbezoek ook daadwerkelijk vertrok (NPO, p. 18), doet op zich reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit huisbezoek. Dat de verzoeker tijdens zijn eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken 17,5 jaar oud was, doet hieraan geen afbreuk. Ook van een jongeman van die leeftijd kan immers, gelet op het ingrijpend karakter van een vertrek uit zijn land van herkomst, worden verwacht dat hij van meet af aan de belangrijkste elementen naar voor brengt die er hem toe hebben gebracht zijn land te verlaten. De geloofwaardigheid van dit element wordt verder ondergraven door het beweerde verloop van dit huisbezoek. Het is inderdaad weinig aannemelijk dat de taliban, wanneer zij vaststelden dat de verzoeker en zijn maternale oom niet aanwezig waren, gewoon onverrichter zake zouden afdruppen zonder verdere eisen of zonder nog vervolgspraken aan te kondigen. De door de commissaris-generaal vastgestelde gebrek aan plausibiliteit dat de taliban tijdens het huisbezoek zelf niets ondernamen ten aanzien van de overige aanwezige familieleden, is op zich niet doorslaggevend. De verzoeker merkt hieromtrent terecht op dat er naast de verzoeker enkel vrouwen en kinderen aanwezig waren en dat het op zich niet abnormaal is dat de taliban bij een huisbezoek geen vrouwen en kinderen zouden meenemen. Dit kan echter nog geen afbreuk doen aan de andere pertinente omissies en onwaarschijnlijkheden, die op zich reeds volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het huisbezoek van de taliban als directe aanleiding voor verzoekers vertrek. Bovendien blijkt de verzoeker nog andere tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd omtrent zijn vertrek. Zo verklaarde hij in het begin van zijn persoonlijk onderhoud dat het zijn vader was die heeft besloten en gevraagd dat de verzoeker zou vertrekken (NPO, p. 5), terwijl hij nadien stelt dat het zijn maternale oom was die, na het beweerde huisbezoek van de taliban, zou hebben besloten dat de verzoeker moest vertrekken (NPO, p. 11 en p. 19).

De verzoeker weet voorts evenmin te overtuigen waar hij zijn onwetendheid over wat er na zijn vertrek nog is gebeurd in verband met zijn vermeende probleem met de taliban, tracht te vergoelijken. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud gaf hij aan dat zijn familie hem niets vertelde over mogelijke problemen na zijn vertrek omdat ze vinden dat de verzoeker zijn leven in België moet leiden en niet verder moet denken over de problemen in Afghanistan (NPO, p. 19). Gelet op het gegeven dat de verzoeker verklaart te zijn gevlucht uit vrees dat de taliban op zoek zijn naar hem en gelet op zijn verklaring dat hij enkele dagen na het huisbezoek vertrok, kan het redelijkerwijze worden verwacht dat de verzoeker ervan op de hoogte zou zijn gesteld indien de taliban na zijn vertrek nog huisbezoeken zouden hebben verricht om hem actief op te sporen. Dat de verzoeker in zijn eerste middel stelt dat hij vermoedt dat de Taliban wel nog zijn langs geweest, maar dat zijn moeder hem niets vertelt om hem geen stress te bezorgen nu hij nog jong is en helemaal alleen in het buitenland verblijft, doet hieraan geen afbreuk. De vaststelling dat verzoeker evenmin weet of de taliban nog naar hem op zoek zijn gegaan, terwijl hij nog zeer regelmatig contact heeft met zijn moeder (NPO, p. 8), ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de feiten die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor verzoekers vertrek uit Afghanistan.

De commissaris-generaal twijfelt tevens aan het bestaan van een dreigbrief waarin de verzoeker en zijn hele familie zouden zijn vernoemd. Hieromtrent wordt het volgende vastgesteld:

"Ten tweede haalt u aan dat er zes maanden voor de dood van uw vader een dreigbrief was toegestuurd van de taliban, maar u laat na deze voor te leggen (CGVS, p. 17). Hiernaar gevraagd verklaart u dat uw oom deze

dreigbrief heeft en dat uw maternale oom een kopie ging opsturen (CGVS, p. 17). Het is bevreemdend dat uw oom dit tot op heden nog niet heeft gedaan waardoor twijfels ontstaan over het bestaan van de dreigbrief.”

De Raad stelt vast dat de verzoeker reeds tijdens zijn eerste gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op 13 juni 2022, melding maakte van een dreigbrief die bij hem thuis toekwam medio 2020 en waarin stond dat de taliban zijn hele familie zouden doden omwille van het werk van zijn vader en oom. Het kan de verzoeker dan ook niet zijn ontgaan dat het van belang was om het bestaan van deze dreigbrief aan te tonen. Dit blijkt des te meer uit verzoekers verklaring dat hij bij zijn oom aandrang om de brief naar hem op te sturen omdat hij deze nodig heeft om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België (NPO, p. 17). Bovendien verklaarde de verzoeker eveneens dat zijn oom had beloofd om hem de dreigbrief te bezorgen, maar dat hij het niet deed (NPO, p. 17). Verzoekers kritiek, dat het hem niet kan worden kwalijk genomen dat zijn oom heeft nagelaten om de dreigbrief over te maken, doet geen afbreuk aan het gegeven dat het opmerkelijk en merkwaardig is dat verzoekers oom, die in de Verenigde Staten verblijft waardoor hem dus niets in de weg staat om de beweerde dreigbrief naar de verzoeker te versturen, ondanks diens belofte en ondanks het aandringen van de verzoeker zelf deze dreigbrief niet heeft overgemaakt aan de verzoeker. Deze gang van zaken doet ernstige twijfels rijzen over het daadwerkelijk bestaan van de dreigbrief waarin volgens de verzoeker zowel zijn oom als hijzelf zouden zijn vernoemd.

Dat de commissaris-generaal de verzoeker een desinteresse verwijt in zijn maternale oom die medic was bij de 02-unit van het voormalig Afghaanse leger en die bij de machtsovername naar de Verenigde Staten werd geëvacueerd, maakt voor de Raad een overtollig motief uit die in deze zaak niet wordt weerhouden, noch overgenomen als pertinente vaststelling. De kritiek op dit overtollig motief kan niet leiden tot hervorming of de vernietiging van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit hetgeen voorafgaat reeds voldoende dat de verzoeker dermate inconsistente, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent de kernelementen van zijn vluchtrelaas, dat hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn vermeende persoonlijke problemen met de taliban en de daaruit gepuurd vrees om door hen te worden gedood.

De Raad meent bijgevolg tevens dat de verzoeker niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

3.3.6.2. In de mate dat de verzoeker zou voorhouden dat hij, los van zijn beweerde persoonlijke problemen met de taliban voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, als familielid van personen die bij het voormalige leger en de veiligheidsdiensten onder de vorige Afghaanse regering werkten een profiel heeft dat door de taliban gevisieerd wordt, kan de commissaris-generaal worden bijgetreden in de volgende pertinente vaststellingen:

“Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van vroegere leden van het ANA en van de 02 eenheid in Jalalabad die samenwerkten met Amerikaanse troepen is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U dient dit risico in concreto aan te tonen.”

In dit kader kan ook gewezen worden op de volgende pertinente vaststelling:

“Uw eigen vrees wordt bovendien verder gerelativeerd doordat uw familie verder ongemoeid en zonder noemenswaardige problemen in het thuisdorp kunnen verblijven. U heeft immers sinds uw vertrek niets gehoord over concrete problemen, maar verklaart dat uw familie niet met u praat over de problemen die er nu zijn (CGVS, p. 19). Het is echter weinig aannemelijk dat uw familieleden u niet zouden willen inlichten over hun situatie. Er kan vanuit worden gegaan dat indien uw familieleden zich in een problematische situatie bevinden met de taliban, u dit zou moeten weten. Uit niets blijkt dus dat de taliban nog op zoek naar u zouden zijn.”

In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt, heeft de commissaris-generaal niet zonder meer vastgesteld dat de taliban nooit meer zouden zijn teruggekomen, maar werd op pertinente wijze vastgesteld dat de verzoeker geen melding maakte van concrete gegevens waaruit zou kunnen blijken dat de taliban na zijn vertrek uit Afghanistan nog steeds naar hem op zoek zouden zijn. Het mag inderdaad worden verwacht dat de verzoeker, die niet betwist dat hij vanuit België nog zeer regelmatig contact heeft met zijn

moeder die nog steeds in dezelfde woonst verblijft als tevoren, door zijn familie op de hoogte zou zijn gesteld indien de taliban op enig moment na zijn vertrek nog zou zijn langsgesproken, nog dreigbrieven zouden hebben achtergelaten of nog zouden hebben geïnformeerd naar de *whereabouts* van de verzoeker. Dat in de woonst nog enkel jongere kinderen en vrouwen aanwezig zijn, doet hieraan geen afbreuk. Voorts blijkt uit verzoekers intakegesprek van 1 december 2021 dat zijn oudste broer op dat moment ongeveer 11 jaar oud was, zodat deze op het moment van het instellen van het beroep reeds 12, 5 jaar oud was. Het gaat dan ook niet om uiterst jonge kinderen. Het gegeven dat de verzoeker geen weet heeft van enige acties die de taliban na de machtsovername zouden hebben ondernomen om hem te vinden, zet derhalve niet enkel de ongeloofwaardigheid van zijn persoonlijke asielrelaas kracht bij, maar maakt eveneens dat de verzoeker geen individuele elementen heeft bijgebracht die erop zouden kunnen wijzen dat er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban na de machtsovername nog op zoek zouden zijn naar verzoekers oom of dat zij, omwille van zijn vroegere functie als medic bij de 02-eenheid die samenwerkte met de Amerikaanse troepen, wraak zouden willen nemen op deze oom en zijn bredere familie. Zoals hoger reeds vastgesteld, is verzoekers vader spijtig genoeg reeds overleden. Het is dan ook geheel niet waarschijnlijk dat de verzoeker zijdelings zou worden geraakt in een zoektocht van de taliban naar zijn vader.

Uit de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld en waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt voorts niet dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten (zie o.a. EUAA, “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, p. 56-65; EUAA, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, p. 45-48, en EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, p. 54-55). Hoewel uit deze informatie blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan of geassocieerd worden met de voormalige Afghaanse autoriteiten behoren tot een groep die een risico loopt op gericht geweld vanwege de taliban en Islamic State Khorasan Province (hierna: ISKP) en dat zij met geringe indicaties een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kunnen maken, blijft een individualiseringsvereiste van toepassing en moet het risico *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Wat de individualiseringsvereiste betreft, kan worden volstaan met een verwijzing naar de in de bestreden beslissing opgenomen motieven en naar de voormelde vaststellingen van de Raad, waaruit blijkt dat de verzoeker niet *in concreto* aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst door de taliban zou worden geviséerd omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader en maternale oom. Het gegeven dat verzoekers vader door de taliban werd vermoord nog voor de machtsovername en dat verzoekers oom bij de machtsovername werd geëvacueerd naar de Verenigde Staten, is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Hoewel familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie, dient te worden vastgesteld dat de verzoeker geen dergelijke zaken aanhaalt.

De verzoeker toont derhalve niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zou worden geviséerd en/of worden vervolgd omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader en maternale oom.

3.3.6.3. Met het volharden in zijn uiteengezette vluchtmotieven en het op niet dienstige wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zoals hoger is gebleken, vermag de verzoeker de vaststellingen en overwegingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, niet te ontcrachten.

3.3.6.4. In de mate dat de verzoeker meent dat zijn verblijf in het Westen een probleem kan opleveren bij zijn terugkeer naar Afghanistan, wordt het volgende opgemerkt.

De Raad wijst erop dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat de verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden geviséerd en/of worden vervolgd.

De verzoeker reikte gedurende de procedure ter behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden, noch blijkt uit zijn verklaringen dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoeker Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban in zijn hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviséerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Door de verzoeker wordt niet de minste concrete informatie bijgebracht, die op zijn persoonlijke situatie in België betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde een ongelovige en/of besmet door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. De in het verzoekschrift geciteerde verklaring van verzoekers voogd, vindt geen steun in het administratief dossier. Het verslag van het persoonlijk onderhoud telt slechts 23 pagina's, terwijl er wordt geciteerd uit pagina 34 van het verslag. Bovendien was de verzoeker reeds meerderjarig op het moment van zijn persoonlijk onderhoud op 18 april 2023, en was er dus geen voogd aanwezig toen de verzoeker werd gehoord op het CGVS. Het wordt derhalve niet aangetoond en het kan niet worden aangenomen dat verzoekers voogd erop heeft gewezen dat de verzoeker vrij vlug Nederlands heeft geleerd, dat hij OKAN volledig heeft afgewerkt, dat hij deeltijds onderwijs elektriciteit volgt en dat hij op zoek is naar werk.

Uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt dat verzoekende partij in december 2021 in België is aangekomen. De verzoeker verblijft bijgevolg iets meer dan twee jaar in België. Hoewel hij 16,5 jaar oud was toen hij uit Afghanistan is betrokken, dient eveneens vastgesteld te worden dat hij het grootste deel van zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht, zodat kan worden aangenomen dat hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Bovendien heeft de verzoeker verklaard dat hij praktiserend moslim is en dat hij in Afghanistan naar de madrasa ging. Hij is afkomstig uit een dorp in de provincie Nangarhar, waar blijkens de voorliggende landeninformatie en blijkens verzoekers eigen verklaringen reeds voor de machtsovername een sterke aanwezigheid was van de taliban. Uit niets blijkt dat de verzoeker, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. De Raad stelt vast dat de verzoeker in gebreke blijft aan te tonen dat zijn verblijf sinds december 2021 in België zich in zijn hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen toe.

Met een loutere verwijzing naar het feit dat hij sinds zijn 17 jaar in België verblijft en zijn loutere bewering dat hij hier volledig is verwesterd, de taal heeft geleerd en zich inzet voor school, toont de verzoeker niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van haar identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Dit geldt des te meer nu de verzoeker Pashtou spreekt, hij soennitisch moslim is, hij naar de madrasa ging in Afghanistan en daar de koran studeerde, en dat met zijn moeder en jongere zus en broersz in Afghanistan ook nog een uitgebreid familiaal netwerk heeft.

De verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden geviséerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. De verzoeker slaagt er geenszins in afbreuk te doen aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing dienaangaande.

3.3.6.5. Waar de verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar het de veiligheids- en economische situatie in Afghanistan, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te

citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft de verzoeker daartoe in gebreke.

3.3.6.6. Waar de verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van de Raad dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont de verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Voor het overige komt de verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op zijn persoonlijke, individuele situatie.

3.3.6.7. De Raad besluit dat door de verzoeker, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hem voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

3.3.6.8. Verder dient te worden bemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaaleconomische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest M'Bodj van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA *Country Guidance* van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Ook uit de informatie die door de verwerende partij per aanvullende nota werd neergelegd (zie rechtsplegingsdossier), dewelke deels dezelfde dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund, kan zulks niet worden afgeleid.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde

beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat de verzoeker in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen. De verzoeker laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

3.3.6.9. Daar waar verzoekende partij doorheen haar verzoekschrift lijkt te opperen dat er sprake is van een gebrek aan actuele en nauwkeurige informatie, oordeelt de Raad dat de verzoeker dit gelet op de actualisatie van de landeninformatie door de verweerder niet dienstig kan voorhouden. De Raad onderstreept dat beide partijen een veelheid aan uitgebreide en gedetailleerde informatie aanleveren waarvan velen recent zijn en die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat de verzoeker in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat de verzoeker meent in zijn verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet, om aan hem het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat de verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

3.3.6.11. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat de verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Opdat aan de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als *"verminderd"* en *"beperkt"*. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten, alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als *"gevechten"*, 994 als *"geweld tegen burgers"*, en 477 als *"explosies/geweld op afstand"* (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 34). ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. ‘*Explosive remnants of war*’ waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van ‘*targeted killings*’. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal ‘*armed clashes*’, luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er volgens de actuele informatie die thans voorligt in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023 nog steeds actueel.

De verzoeker is blijken zijn verklaringen afkomstig van het district Kuzkunar (Khewa) in de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

De verzoeker zet in zijn verzoekschrift als dusdanig geen concrete persoonlijke omstandigheden uiteen die, volgens hem, het risico om slachtoffer van willekeurig geweld te worden verhogen. Het komt niet aan de Raad toe om dit in de plaats van de verzoeker in te vullen. Het gaat immers om persoonlijke omstandigheden.

Gelet op het voormelde toont de verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.12. De verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.13. Waar de verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.3.6.14. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van de verzoeker partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.3.7. Besluit

Het enig middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat de verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad integraal bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van de verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Waar de verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de bestreden beslissing te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont de verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE,

K. VERKIMPEN,

De griffier,

K. VERKIMPEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

C. DE GROOTE